

449

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 14 grudnia 1951 r.

w sprawie zakresu egzaminu notarialnego, trybu jego przeprowadzenia i składu komisji egzaminacyjnej.

Na podstawie art. 11 § 2 prawa o notariacie (Dz. U. R. P. z 1951 r. Nr 36, poz. 276) zarządza się, co następuje:

§ 1. Do składania egzaminu notarialnego mogą być dopuszczone osoby, które odpowiadają wymaganiom, wskazanym w art. 11 § 1 pkt 1—4 prawa o notariacie (Dz. U. R. P. z 1951 r. Nr 36, poz. 276). O dopuszczeniu do egzaminu notarialnego rozstrzyga Minister Sprawiedliwości.

§ 2. Przedmiotem egzaminu jest ogół przepisów z zakresu prawa obowiązującego ze specjalnym uwzględnieniem tych jego działów, których znajomość jest niezbędna dla należytego wykonywania obowiązków notariusza. Ponadto kandydat powinien wykazać się znajomością podstaw marksizmu-leninizmu oraz wiedzy o Polsce Ludowej i świecie współczesnym.

§ 3. Kandydaci składają egzamin notarialny przed komisją egzaminacyjną, ustanowioną przy Ministerstwie Sprawiedliwości.

§ 4. Przed przystąpieniem do egzaminu ustnego kandydat składa egzamin pisemny, polegający na opracowaniu aktu notarialnego lub testamentu.

§ 5. Przy ocenie wyniku egzaminu należy uwzględnić wykazany przez kandydata stopień ogólnego wy-

kształcenia prawniczego oraz zdolność do należytego formułowania aktów, a także umiejętność stosowania właściwych przepisów.

§ 6. Wynik egzaminu ocenia komisja egzaminacyjna jako: bardzo dobry, dobry, dostateczny lub niedostateczny.

§ 7. W razie niezadowolającego wyniku egzamin może być powtórzony tylko jeden raz po upływie czasu, który ustali komisja egzaminacyjna.

§ 8. W skład komisji egzaminacyjnej wchodzi wyznaczeni przez Ministra Sprawiedliwości:

sędzia sądu wojewódzkiego jako przewodniczący oraz

dwaj egzaminatorzy spośród sędziów i dwaj egzaminatorzy spośród notariuszów jako członkowie.

§ 9. Za udział w posiedzeniach komisji egzaminacyjnej przewodniczący i inni jej członkowie otrzymują wynagrodzenie w wysokości ustalonej przez Ministra Sprawiedliwości.

§ 10. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1952 r.

Minister Sprawiedliwości: *H. Świątkowski*

450

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 24 grudnia 1951 r.

o opłatach za dokonanie czynności notarialnych.

Na podstawie art. 8 § 2 prawa o notariacie (Dz. U. R. P. z 1951 r. Nr 36, poz. 276) zarządza się, co następuje:

R o z d z i a ł 1.
Przepisy ogólne.

§ 1. Za czynności, dokonywane w zakresie prawa o notariacie, państwowe biura notarialne pobierają opłaty według przepisów rozporządzenia niniejszego.

§ 2. Pobiera się opłaty stosunkowe lub stałe.

§ 3. 1. Wysokość opłaty stosunkowej zależna jest od wartości przedmiotu i wynosi przy wartości:

1) do 1.000 zł włącznie	6%
2) ponad 1.000 zł do 3.000 zł włącznie: od pierwszych 1.000 zł	60 zł,
od reszty	4,5%
3) ponad 3.000 zł do 12.000 zł włącznie: od pierwszych 3.000 zł	150 zł,
od reszty	3,6%
4) ponad 12.000 zł do 30.000 zł włącznie: od pierwszych 12.000 zł	474 zł,
od reszty	2,7%
5) ponad 30.000 zł do 90.000 zł włącznie: od pierwszych 30.000 zł	960 zł,
od reszty	1,8%
6) ponad 90.000 zł do 180.000 zł włącznie: od pierwszych 90.000 zł	2.040 zł,
od reszty	1,3%
7) ponad 180.000 zł do 300.000 zł włącznie: od pierwszych 180.000 zł	3.210 zł,
od reszty	0,9%
8) ponad 300.000 zł: od pierwszych 300.000 zł	4.290 zł,
od reszty	0,3%

2. Każde rozpoczęte 100 zł wartości przedmiotu, a w przypadku, gdy wartość przedmiotu przewyższa 10.000 zł, każde rozpoczęte 1.000 zł liczy się za pełne.

§ 4. 1. Wartość przedmiotu określa się według zasad przewidzianych w przepisach o podatku od nabycia praw majątkowych.

2. Przy umowach zamiany przyjmuje się wartość jednego z zamienionych przedmiotów, a mianowicie tego, którego wartość jest wyższa.

3. Przy działach przyjmuje się ogólną wartość majątku podlegającego działowi.

4. Przy obliczeniu wartości przedmiotu nie uwzględnia się obciążeń.

5. Przy ustąpieniu pierwszeństwa hipotecznego wartość przedmiotu określa się według pozycji posuwającej się naprzód, a jeżeli suma pozycji ustępującej jest niższa — według tej niższej sumy.

§ 5. Groszowe końcówki niepodzielne przez pięćdziesiąt zaokrągla się wzwyż do kwoty w ten sposób podzielnej. Końcówek do 25 gr włącznie nie dolicza się.

§ 6. Państwowe biuro notarialne obowiązane jest na każdym sporządzonym przez siebie dokumencie wymienić wysokość pobranych opłat i sum pobranych z tytułu wydatków z powołaniem odpowiedniego przepisu rozporządzenia niniejszego, na którego podstawie zostały pobrane.

§ 7. Od opłat notarialnych do wysokości 200 zł zwolnić może w całości lub częściowo państwowe biuro notarialne, od opłat zaś powyżej tej sumy — Minister Sprawiedliwości, przy czym ubiegający się o zwolnienie powinien złożyć zaświadczenie prezydium miejskiej lub gminnej rady narodowej, a w m. st. Warszawie